

Dagbladet Børsen har gennem 2020 kørt en lang artikelserie vedrørende markedsværdien på renteswaps.

Erhvervsministeren har i den forbindelse understreget, at dagsværdien af renteswaps skal baseres på internationale regnskabsregler.

Det er bemærkelsesværdigt, at erhvervsministerens holdning har været genstand for debat og krav om yderligere afklaring. De internationale regnskabsregler har været anvendt af finansielle institutioner i årevis, og der eksisterer en række anerkendte løsninger til de praktiske udfordringer forbundet med finansielle instrumenter.

De fleste renteswaps er indgået i en konstruktion, hvor virksomheden betaler en løbende fast rente til banken, mens banken omvendt betaler en løbende variabel rente til virksomheden.

Den nuværende debat om renteswaps handler ikke om de kontraktmæssige betalinger, men derimod om de løbende markedsværdier på indgåede renteswaps, der benyttes af både bank og virksomhed til at aflægge hver sit retvisende årsregnskab.

Den grundlæggende udfordring vedrørende måling af dagsværdien skyldes, at der ikke findes et aktivt og observerbart marked for handel med renteswaps. En renteswap er normalt en transaktion, der involverer to parter (bank og virksomhed), og swapaftalen er unik og værdien kan ikke findes ved opslag på eksempelvis Fondsbørsen.

Basisværdien og bankens opgørelse

De fleste banker leverer en daglig opgørelse af værdien til deres kunder. Denne opgørelse er typisk foretaget på baggrund af en simpel beregning med ekstreme antagelser, og denne benævnes ofte basisværdien. Denne beregning baseres ofte på fraværet af en række centrale risici, herunder risici som banken selv inkluderer i eget regnskab.

Erhvervsstyrelsen har gjort det klart, at basisværdien i udgangspunktet ikke er retvisende for en korrekt dagsværdimåling i virksomhedens regnskab.

De internationale regnskabsregler vedrørende dagsværdimålinger af finansielle instrumenter, IFRS 13, blev offentliggjort 12. maj 2011, og tog effekt fra 1. januar 2013.

Disse regler er helt klare på en række centrale områder, der har været genstand for debat igennem de seneste måneder.

Det er en kendt problemstilling, at virksomheder der har en renteswap med negativ værdi (passiv) kan have svært ved at realisere værdien på andre måder end ved indfrielse hos banken. Dette betyder dog ikke, at bankens tilbudte indfrielsespris er retvisende for dagsværdien i virksomheden.

Regnskabsreglerne kræver derimod, at dagsværdien af et passiv (gæld) skal værdiansættes på baggrund af en markedsdeltager, der har et identisk passiv (renteswap) som aktiv (IFRS13.37). Med andre ord skal virksomhedens dagsværdi fremkomme på baggrund af bankens dagsværdi af en tilsvarende renteswap. I det samme marked betyder det, at begge parter i swapaftalen bør bogføre samme værdi på indgåede renteswaps (med modsat fortegn).

Der findes forskellige metoder hvorpå dagsværdien kan fremkomme (IFRS13.38c)

- Markedsbaseret metode
- Indkomstmetoden

Den markedsbaserede metode kræver, at virksomheden kan få oplyst den pris en markedsdeltager (bank) vil betale for at indgå i en lignende renteswap med samme virksomhed. Det vil normalt ikke være muligt at få en bank til at oplyse det.

Indkomstmetoden skal forsøge at konvertere alle fremtidige betalingsstrømme til nutidsværdi og derigennem tage højde for alle de faktorer som markedsdeltagerne vil inkludere.

Det gøres yderligere klart, at en dagsværdimåling skal tage højde for risikoen for manglende ydeevne hos virksomheden selv (non-performance risk). Med andre ord skal en dagsværdimåling tage højde for virksomhedens egen kreditrisiko (IFRS13.42), hvilket naturligvis også vil være indeholdt i begge nævnte metoder.